

ד:

עין משפט
נר מצוה

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

מסורת הש"ס

(א) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(ב) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(ג) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(ד) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(ה) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(ו) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(ז) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(ח) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(ט) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(י) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(יא) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(יב) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(יג) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(יד) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(טו) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(טז) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(יז) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(יח) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(יט) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(כ) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(כא) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(כב) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(כג) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(כד) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(כה) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(כו) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(כז) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(כח) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(כט) וס' ר"ה ל' קמן (א).
(ל) וס' ר"ה ל' קמן (א).

תורה אור השלם

1. וידן לקן שנים אל
אחאב לשמרון ויחב לו
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.
2. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.
3. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.
4. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.
5. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

6. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.
7. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.
8. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.
9. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.
10. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

11. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

12. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

13. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

14. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

15. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

16. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

17. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

18. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

19. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

20. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

21. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

22. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

23. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

24. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

25. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

26. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

27. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

28. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

29. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

30. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

31. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

32. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

33. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

34. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

35. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

36. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

37. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

38. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

39. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

40. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

41. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

42. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

43. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

44. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

45. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

46. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

47. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

48. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

49. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

50. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

51. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

52. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

53. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

54. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

55. וידן לקן שנים אל
אחאב צאן ובער לרב
ולעם אשר עמו ויסתור
לעלות אל רמות
גלעד.

מוסר מיד. ואע"ג דלא שהה כדי לאפות דודאי עבר עליה הפסח מותר לנשרים לאכול מחמתן מיד: מני שכן מחליפין. שכל עובדי כוכבים דמיו דמאי לאכול המירא דחמץ של עובד כוכבים שעבר עליו הפסח מותר לא אכל דידה דחמץ של ישראל שעבר עליו הפסח אסור. ואע"ג דהשתא נמי ליסור הוא

לגביה דהא משהי מחמתן שעבר עליו הפסח דלא לא לדידי ליה לעובד כוכבים לא הוה יחידי ליה דידה אפ"ה כל מה דמאי למעבד בהמירא פורתא עבדי ולדין מיהא שרי דאין לך ליסור

הנאה מופס חליפין חוץ מעבודת כוכבים והקדש ופזעיות. וי"א שאף לעצמו מותר וטעות הוא בידס דא"כ מנינו דמיס לחמץ בפסח ולשור הנסקל שאם ראה מוכרו לעובד כוכבים ותמן האוכל תרומת חמץ בפסח פטור מן החטאות ומדמי עזים: (א) כרבים יסוד. צ"ל כל שעה ופסחים

כח: (א) ליסור דאורייתא. ואע"ג דאורייתא היא סמכין אהליפין: דאורייתא לא מקילין. כגון נבלה: מי קפני שאני אומר סחופו. דהוי משמע דלא פשיטא לן דהחליפין ואין הוא דמלין לקולא משום דליסור

דרבנן הוא: מפני שכן מחליפין קפני דאורייתא. וא"כ אוקמין לה כר"ש כ"ש דמשיע ליה טפי לרבא דהשתא ומה דרבנן דקילא ליסורא דיעין כהו דהיא דמשמח היתירא

לא אכל ליסורא דרבנן כ"ש נבלה דאורייתא. לימא מפניי ליה: לרבא: מומר לערלות. מעבד נבלה ו: לא הוי מומר לכל הסורא כולה. ושמיט שפיר: אי מומר לרבא אחר. למאן אחרת דלא לשמיטא ולא

רמייהו מומר נבלה: לאוהו דבר. לגביות למאן ואליטריך לאשמעינן דאפילו למאן דחשד עלה כי מומין ליה היתירא סמכין עליה: כהיתירא דמי ליה. וליכא למימר לא שדיק היתירא ואכיל ליסורא דהא (א) היתירא חשיב ליה: אלא מומר. דקפני לעבודת כוכבים ואליטריך לאשמעינן

משום דלאמר מר חמורה עבודת כוכבים של דאבסור בה כמורה בכל התורה כולה" ופ"ה סמכין עליה כרז ענן כו: אחאב וקיעמו חזין כהו דעובדי עבודת כוכבים הו

ונבלה לא אשכחן כהו דפקרי ואיכא למימר דילמד דעבודת כוכבים מקרא עלייהו ויהושפט דדיק גמור היה: מיוצא זבח. שהיה כסור שאלכ"ו עמו: מיכל לא אכל. יהושפט: ויסתור. לעלות פועל רמות (לראות)

גלעד: למעלה שאני. דאין אכילה לפניו אכל אדם דלרץ לאכילה עיקר הסתה דידה בנכילה ושמיה: מאי שנא שפיר. מירכא הוא: אכילה נמי. בנימין: ספס יינס הוא.

שלא רמייהו שנסכו לעבודת כוכבים דליתסר (א) דכתיב ודברים (ג) ישמו יין נסירם ואפילו חשבת ליה מומר לכל התורה כולה שרי דעדין לא נאסר יינס: של עובדי כוכבים דמ"ח דבר דתלמידי שמאי והלל דהיא: לא הוה ספיק. לא היה מספיק לבדו לשחוט לכולם: שנעם אלפים (א) הכרבים אשר לא כרעו לבד. באחאב כתיב: גברי דאחאב.

הממונים על ביתו וסוחטין לו וכיון דהוה צבית אחאב לא הוה יראין ליה: מאחבנא דהא עובדיה ממנה על ביתו ולדיק גמור היה: על

מוסר מיד. ואע"ג דלא שהה כדי לאפות דודאי עבר עליה הפסח מותר לנשרים לאכול מחמתן מיד: מני שכן מחליפין. שכל עובדי כוכבים דמיו דמאי לאכול המירא דחמץ של עובד כוכבים שעבר עליו הפסח מותר לא אכל דידה דחמץ של ישראל שעבר עליו הפסח אסור. ואע"ג דהשתא נמי ליסור הוא

לגביה דהא משהי מחמתן שעבר עליו הפסח דלא לא לדידי ליה לעובד כוכבים לא הוה יחידי ליה דידה אפ"ה כל מה דמאי למעבד בהמירא פורתא עבדי ולדין מיהא שרי דאין לך ליסור

הנאה מופס חליפין חוץ מעבודת כוכבים והקדש ופזעיות. וי"א שאף לעצמו מותר וטעות הוא בידס דא"כ מנינו דמיס לחמץ בפסח ולשור הנסקל שאם ראה מוכרו לעובד כוכבים ותמן האוכל תרומת חמץ בפסח פטור מן החטאות ומדמי עזים: (א) כרבים יסוד. צ"ל כל שעה ופסחים

כח: (א) ליסור דאורייתא. ואע"ג דאורייתא היא סמכין אהליפין: דאורייתא לא מקילין. כגון נבלה: מי קפני שאני אומר סחופו. דהוי משמע דלא פשיטא לן דהחליפין ואין הוא דמלין לקולא משום דליסור

דרבנן הוא: מפני שכן מחליפין קפני דאורייתא. וא"כ אוקמין לה כר"ש כ"ש דמשיע ליה טפי לרבא דהשתא ומה דרבנן דקילא ליסורא דיעין כהו דהיא דמשמח היתירא

מוסר מיד. ואע"ג דלא שהה כדי לאפות דודאי עבר עליה הפסח מותר לנשרים לאכול מחמתן מיד: מני שכן מחליפין. שכל עובדי כוכבים דמיו דמאי לאכול המירא דחמץ של עובד כוכבים שעבר עליו הפסח מותר לא אכל דידה דחמץ של ישראל שעבר עליו הפסח אסור. ואע"ג דהשתא נמי ליסור הוא

לגביה דהא משהי מחמתן שעבר עליו הפסח דלא לא לדידי ליה לעובד כוכבים לא הוה יחידי ליה דידה אפ"ה כל מה דמאי למעבד בהמירא פורתא עבדי ולדין מיהא שרי דאין לך ליסור

הנאה מופס חליפין חוץ מעבודת כוכבים והקדש ופזעיות. וי"א שאף לעצמו מותר וטעות הוא בידס דא"כ מנינו דמיס לחמץ בפסח ולשור הנסקל שאם ראה מוכרו לעובד כוכבים ותמן האוכל תרומת חמץ בפסח פטור מן החטאות ומדמי עזים: (א) כרבים יסוד. צ"ל כל שעה ופסחים

כח: (א) ליסור דאורייתא. ואע"ג דאורייתא היא סמכין אהליפין: דאורייתא לא מקילין. כגון נבלה: מי קפני שאני אומר סחופו. דהוי משמע דלא פשיטא לן דהחליפין ואין הוא דמלין לקולא משום דליסור

דרבנן הוא: מפני שכן מחליפין קפני דאורייתא. וא"כ אוקמין לה כר"ש כ"ש דמשיע ליה טפי לרבא דהשתא ומה דרבנן דקילא ליסורא דיעין כהו דהיא דמשמח היתירא

לא אכל ליסורא דרבנן כ"ש נבלה דאורייתא. לימא מפניי ליה: לרבא: מומר לערלות. מעבד נבלה ו: לא הוי מומר לכל הסורא כולה. ושמיט שפיר: אי מומר לרבא אחר. למאן אחרת דלא לשמיטא ולא

רמייהו מומר נבלה: לאוהו דבר. לגביות למאן ואליטריך לאשמעינן דאפילו למאן דחשד עלה כי מומין ליה היתירא סמכין עליה: כהיתירא דמי ליה. וליכא למימר לא שדיק היתירא ואכיל ליסורא דהא (א) היתירא חשיב ליה: אלא מומר. דקפני לעבודת כוכבים ואליטריך לאשמעינן

משום דלאמר מר חמורה עבודת כוכבים של דאבסור בה כמורה בכל התורה כולה" ופ"ה סמכין עליה כרז ענן כו: אחאב וקיעמו חזין כהו דעובדי עבודת כוכבים הו

ונבלה לא אשכחן כהו דפקרי ואיכא למימר דילמד דעבודת כוכבים מקרא עלייהו ויהושפט דדיק גמור היה: מיוצא זבח. שהיה כסור שאלכ"ו עמו: מיכל לא אכל. יהושפט: ויסתור. לעלות פועל רמות (לראות)

גלעד: למעלה שאני. דאין אכילה לפניו אכל אדם דלרץ לאכילה עיקר הסתה דידה בנכילה ושמיה: מאי שנא שפיר. מירכא הוא: אכילה נמי. בנימין: ספס יינס הוא.

שלא רמייהו שנסכו לעבודת כוכבים דליתסר (א) דכתיב ודברים (ג) ישמו יין נסירם ואפילו חשבת ליה מומר לכל התורה כולה שרי דעדין לא נאסר יינס: של עובדי כוכבים דמ"ח דבר דתלמידי שמאי והלל דהיא: לא הוה ספיק. לא היה מספיק לבדו לשחוט לכולם: שנעם אלפים (א) הכרבים אשר לא כרעו לבד. באחאב כתיב: גברי דאחאב.

הממונים על ביתו וסוחטין לו וכיון דהוה צבית אחאב לא הוה יראין ליה: מאחבנא דהא עובדיה ממנה על ביתו ולדיק גמור היה: על

מוסר מיד. ואע"ג דלא שהה כדי לאפות דודאי עבר עליה הפסח מותר לנשרים לאכול מחמתן מיד: מני שכן מחליפין. שכל עובדי כוכבים דמיו דמאי לאכול המירא דחמץ של עובד כוכבים שעבר עליו הפסח מותר לא אכל דידה דחמץ של ישראל שעבר עליו הפסח אסור. ואע"ג דהשתא נמי ליסור הוא

לגביה דהא משהי מחמתן שעבר עליו הפסח דלא לא לדידי ליה לעובד כוכבים לא הוה יחידי ליה דידה אפ"ה כל מה דמאי למעבד בהמירא פורתא עבדי ולדין מיהא שרי דאין לך ליסור

הנאה מופס חליפין חוץ מעבודת כוכבים והקדש ופזעיות. וי"א שאף לעצמו מותר וטעות הוא בידס דא"כ מנינו דמיס לחמץ בפסח ולשור הנסקל שאם ראה מוכרו לעובד כוכבים ותמן האוכל תרומת חמץ בפסח פטור מן החטאות ומדמי עזים: (א) כרבים יסוד. צ"ל כל שעה ופסחים

כח: (א) ליסור דאורייתא. ואע"ג דאורייתא היא סמכין אהליפין: דאורייתא לא מקילין. כגון נבלה: מי קפני שאני אומר סחופו. דהוי משמע דלא פשיטא לן דהחליפין ואין הוא דמלין לקולא משום דליסור

דרבנן הוא: מפני שכן מחליפין קפני דאורייתא. וא"כ אוקמין לה כר"ש כ"ש דמשיע ליה טפי לרבא דהשתא ומה דרבנן דקילא ליסורא דיעין כהו דהיא דמשמח היתירא

יד א ב טו"ט י"ד קמן
ב טע"ז:

הנהגות הב"ה

(א) רש"י ד"ה סתירה
(ב) דהא בהיתירא:
(ג) ד"ה ו' אלפים כל
הכרבים: (א) חס"י ד"ה
מוסר י"י לפשות עמו
בין נסך:

שיטה מקובצת

[א] ר' יהודה ב"ר
כל שעה חמץ כפי
ישראל שעבר עליו הפסח
אסור דאורייתא ואע"ג
דאיסורא דאורייתא הוא
סמכין אהליפין ש"מ
פשיטא לן דמחליפין.
דאורייתא לא מקילין
וכו': [ב] דאמר מר
חמורה עבודת כוכבים
שכל המורה (בה) כסופר
בכל התורה כולה ואפי'
הכי: [ג] דמורה כוכבים
תקף עליהו ויהושפט
נ"ב ג"א בסי' עליהו
יהושפט וכו': [ד] שהיה
סבור שכלל יהושפט
עמו: [ה] ויסתור לעלות
לרמות גלעד ה"פ
והפ"ד באכילה ושהיה
חירוצה הוא הס"ד ומכ"ד
למעלה שאני: [ו] שנסכו
לעבודת כוכבים דליסור
דאורייתא דכתיב ישמו
יין נסירם: [ז] דעדין לא
נאסר חס"י יינס: [ח] הא
דעבר עבר ואע"ג דבשאר
חליפין אסור באכילה:
[ט] גבי השוכר את הפועל
לעשות עמו בין נסך:

רבינו גרשום

עובדי עבירה ולמה
קורא אותן עובדי עבירה
שעובדי כלאו ולא יראה:
הא עני ר' יהודה הוא
דאמר חמץ אחר הפסח
וכו' בספסות פסחים ד"ה
יהודה סבר חלתא לאו
כתיב חד לפני זמנו
משש שעות ולמעלה וחד
בחד זמנו וחד לאחר
זמנו דאי הניח אותו
ועבר עליו הפסח אסור:
וכי מקילין בדרבנן. כגון
חמץ אחר הפסח אבל
שחיטה דאורייתא לא
מקילין ליכא מסייע
ליה הכל שוחטין כלומר
לרבא מסייע דאמר מוסר
אכיל נבילות לחיטאן
בורק סבין ונתון לו וטוטר
לאכול משחיטתו: אלא
פשיטא מוסר לערלות.
כלומר ישראל הוא אלא
שאני רוצה לטול:
כיון דרש ביה. כלומר
דניל לאכול נבילות:
סמך יינס הוא. כלומר
הוה סמך יינס שולא
פירש לנסך יינס לע"ז:
ועובדיה לא הוה ספס
לזכות ליהושפט ולגבריה:
ודלמא גבריה דאחאב
הוה מעלו. כלומר והם
שחטו ליהושפט וגבריה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones